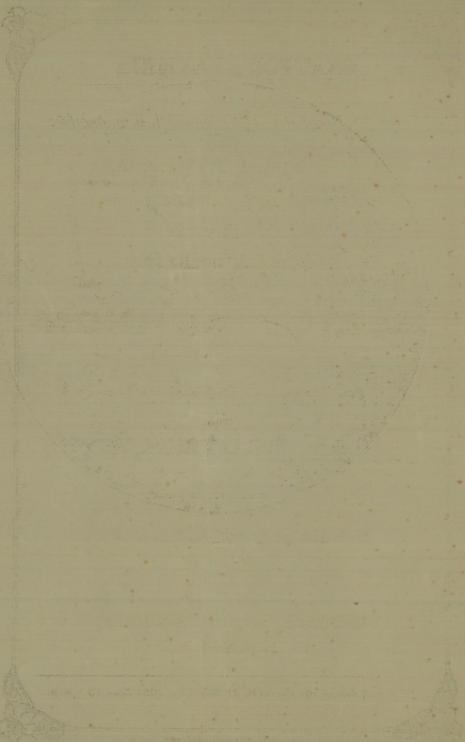

Ω Δ Ε Ι Ο Ν
Α Θ Ι Ν Ο Ν

— 4 —

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Δευτέρα 3 Φεβρουαρίου 1936, ὥραν 6.30 μ.μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΕΚΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1936

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

CARL SCHURICHT

ΣΟΛΙΣΤ

ΟΔ. ΛΑΠΠΑΣ

ᾠδισμᾶ

Τὴν Κυριακὴν 2 Φεβρουαρίου, ὥραν 11 π. μ.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

*Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτραπῇ
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.*

Τιμὴ ἀναλυτικῶς προγράμματος Δρ. 5.

11 -

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ,, Α.Ε.

**ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ -
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΡΑΦΙ-
ΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ - ΔΙΕ-
ΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟ-
ΘΗΚΗ** _____

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

- 1. **Oberon**, εισαγωγή . . . . . K. M. von WEBER
 *Υπό τῆς ὀρχήστρας

- 2. a. **Sigurd*** . . . . . ERN. REYER
 b. **Andrea Chénier**. . . . . UMB. GIORDANO
 *Ο κ. *Οδ. Λάππας καὶ ἡ ὀρχήστρα

- 3. Συμφωνία ἀρ. 4 εἰς ρε ἔλ. . . . . R. SCHUMANN
 I. Poco lento — Vivo
 II. Romanza
 III. Scherzo
 IV. Lento. — Assai vivo.
 — Più vivo. — Presto
 *Υπό τῆς ὀρχήστρας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

- 4. Πρελούδιο καὶ θάνατος τῆς Ἴζόλδης . R. WAGNER
 ἐκ τοῦ μουσικοῦ δράματος «Τριστάνος
 καὶ Ἴζόλδη»
 *Υπό τῆς ὀρχήστρας

- 5. **Βαλκυρία***, ἐρωτικό τραγοῦδι . . . . . R. WAGNER
 *Ο κ. *Οδ. Λάππας καὶ ἡ ὀρχήστρα.

- 6. **Tannhäuser**, εισαγωγή . . . . . R. WAGNER
 *Υπό τῆς ὀρχήστρας

---

* Ἡ ἄρια τοῦ «*Sigurd*» καὶ ἡ ἐρωτικὴ σκηνὴ τῆς «*Βαλκυρίας*» ἐκτε-
 λοῦνται διὰ πρόβλην φορὰν εἰς τὰς συμφωνικὰς συναυλίας.

Οι ηλεκτρικές συσκευές
κάνουν τόση ειρήνη εύχρηστο
χωρίς να κοστίζουν πολύ

ΚΑΦΕΤΙΕΡΕΣ, ΘΕΡΜΟΦΙΑΛΕΣ
ΥΣΑΓΙΕΡΕΣ, ΣΤΕΓΝΟΘΗΡΕΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ, ΦΡΥΓΑΝΙΕΡΕΣ
ΜΠΡΙΚΙΑ, ΦΟΡΗΤΕΣ ΛΑΜΠΕΣ
ΕΚΟΥΠΕΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΠ. ΣΤΑΔΙΟΥ 4 ΑΘΗΝΑΙ

K. M. von WEBER

Oberon.

Ἡ «Oberon» τοῦ Βέμπερ ἐγράφη εἰδικῶς διὰ τὸ Κόβεντ-Γκάρντεν τοῦ Λονδίνου ἐπὶ ἀγγλικῷ λιμπρέττῳ, κατὰ τὸ ὁμώνυμον ἔργον τοῦ Βήλαντ. Εἶναι εἶδος ἐπικοῦ ποιήματος, μετὰ συνεχῶν ἀλλαγῶν σκηνῆς, τὸ ὁποῖον ἐπέτρεψεν εἰς τὸν συνθέτην νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ὑψηλότερα ὄρια τῆς φαντασμαγορίας καὶ τῆς γραφικότητος, χάρις εἰς τὸ ἔξαιρετικὸν αἶσθημα τῆς ἐνορχηστρώσεως τὸ ὁποῖον κατεῖχε.

Ἡ εἰσαγωγή τοῦ «Ὁμπερόν» ἀρχίζει μὲ τὸν ποιητικὸν ἦχον τοῦ κόρνου σόλο, ἐν εἶδει ἠχοῦς εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαντοῦν τὰ ἔγχορδα μὲ σουρντίνα. Τὸ ἐπακολουθοῦν *allegro con fuoco*, ἀκολουθεῖ τὸν τύπον ποῦ εἶχεν ἐγκαινιάσει ὁ Βέμπερ διὰ τοῦ «Φράνσις», τύπον ποῦ ἀναγνωρίζει κανεὶς ἀκόμη περισσότερον κατὰ τὴν μεσολαβοῦσαν μελωδικὴν φράσιν τοῦ εὐθναύλου. Ἐν τρίτον θέμα ἔχει ληφθῆ ἀπὸ τὴν περίφημον ἄριαν τῆς Ρέζιας, τὴν γνωστὴν καὶ ἀπαράμυλλον εἰς δραματικότητά ἄριαν τοῦ «Ὀκεανοῦ».

R. SCHUMANN

4η Συμφωνία εἰς ρε Ἐλ. Ἔργ. 120.

Ἡ Συμφωνία αὕτη ἐσχεδιάσθη κατὰ τὸ ἔτος 1841, ὀλίγον μετὰ τὴν σύνθεσιν τῆς 1ης Συμφωνίας εἰς Σι ὁ μείζον, ἡ ἐνορχηστρωσίς της ὁμοῦς ἐπερατώθη κατὰ τὸ 1851. Ἡ σημείωσις αὕτη φαίνεται ἀπαραίτητος, καθόσον ὁ Σούμαν παρονοίασεν ἀργότερον δύο Συμφωνίας γνωστάς ὑπὸ τὸν τίτλον 2α καὶ 3η Συμφωνία, αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν κατ' ἀρχὰς ὡς 3η καὶ 4η Συμφωνία. Ἡ σήμερον ἐκ-

ΑΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 31

ΤΗΛΕΦ. 25-351

Τρίτη 4 και Σάββατον 8 Φεβρουαρίου ώρα 6 1/2 μ. μ.

J. S. BACH

ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ

**LE CLAVECIN
BIEN TEMPÉRÉ**

2 CAHIERS ΕΙΣ 2 ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ ΥΠΟ

ΛΙΛΑΣ

ΛΑΛΑΟΥΝΗ

---

*Εισιτήρια εις τὸ ᾠδεῖον Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ
Θεάτρου «Ὀλύμπια».*

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΥΟ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ:

Πλατεία 150, Ἐξώστης 75, Μαθητικά 60 καὶ 30.

ΔΙ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΣΥΝΑΥΛΙΑΝ:

Πλατεία 100, Ἐξώστης 50, Μαθητικά 40 καὶ 20.

τελουμένη 4η Συμφωνία (Έργον 120) εἶνε συνεπῶς ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ 2α.

Τὸ πρῶτον μέρος ἀρχίζει μὲ βραδευτάτην ἀγωγὴν $\frac{3}{4}$, καὶ εἶνε εἰς τὴν κλίμακα τοῦ ρε ἐλάσ. Ἔχει βαθύτατον αἰσθημα καὶ χρησιμεύει ὡς εἰσαγωγὴ εἰς τὴν γοργὴν ἀγωγὴν εἰς $\frac{3}{4}$, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ μὲ πραγματικῶς ἀριστοτεχνικὴν ἀνάπτυξιν τῶν θεμάτων της.

Τὸ δεύτερον μέρος εἶνε ἡ Romance, τὸ πρῶτον θέμα τῆς ὁποίας ἐκτίθεται ὑπὸ τῶν βιολοντσέλλων καὶ τοῦ ὀξευάλου εἰς τὴν ὀξυτέραν ὀγδόην, συνοδεῖα τῶν pizzicati τῶν ἐγγόρδων. Εἰς τὸ θέμα τοῦτο προστίθεται ἕνα δεύτερον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀκριβῶς τὸ θέμα τῆς ἀρχῆς τῆς Συμφωνίας καὶ τοῦ ὁποίου ἡ παραλλαγὴ εἰς τὸν μείζονα τρόπον συνοδεύεται ἀπὸ ἕν ὑπέροχον ποικίλμα τοῦ 1ου βιολίου solo.

Τὸ τρίτον εἶναι τὸ Scherzo εἰς $\frac{3}{4}$, καὶ εἰς κλίμακα ρε ἐλάσ. Τὸ πρῶτον θέμα εἶνε πλήρες ζωῆς, μὲ πολὺν ρυθμὸν καὶ πάθος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Τρίο ἀποτελεῖται ἀπὸ φράσεων εἰς σι β, αἰσθηματικότητος ἀπολύτως Σουμαννικῆς. Χαρακτηριστικὸν τοῦ μέρους τούτου εἶνε ἡ βαθμιαία ἐλάττωσις τῆς ἐντάσεως τοῦ ἤχου μέχρι τοῦ ἀπολύτου pp.

Τὸ scherzo συνδέεται μὲ τὸ finale οὗτινος ἡ ἀρχή, ἡ πλήρης μυστηρίου, δὲν ἀργεῖ νὰ δώσῃ θέσιν εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ φωνὴν τῶν ὀκτωκτῶν σαλπίγγων (tromboni), ἡ ὁποία μετ' ὀλίγον θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ κύριον θέμα τοῦ ἀρχικοῦ allegro. Ἡ Συμφωνία τελειώνει μὲ δύο ρυθμικὰς ἀγωγὰς, ἕξ ὧν ἡ 1η (Vivo) ἐνθυμίζει ὀλίγον τὸ ἔφος τοῦ Μότσαρτ, ἡ δὲ δευτέρα (Presto) ἀποτελεῖ τὴν Coda τοῦ ἔργου.

R. WAGNER

Τριστάνος καὶ Ἴζόλδη

Ὁ Τριστάνος εἶναι ὁ τέλειος τύπος τοῦ βαγνερίου δράματος· ἔχει τὸν λογικώτερον καὶ αἰσθηρότερον τύπον, διότι ἀφαιρεῖ ἀπολύτως ἀπὸ τὸ δράμα κάθε περιττὴν γραφικότητα, κάθε περιττὸν ἐπεισόδιον καὶ μᾶς παρουσιάζει μόνον τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τῶν προσώπων: «Τίποτε πού νὰ μᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ μυστήριον τῶν ψυχῶν, παρατηρεῖ ὁ Romain Rolland. Δύο μόνον πρόσωπα, οἱ δύο ἕρπασται καὶ ἐν τρίτον εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου παραδίδονται τὰ

60
ΕΤΩΝ

ΚΡΑΤΗΣΑΤΕ
ΤΗΝ ΖΩΗΝ!

Τὰ κύτταρα φθείρονται!
Οἱ μῦς χαλαροῦνται!
«Νωθρὸ τὸ αἷμα, ἡ καρ-
διά, τὰ νεῦρα».

Ἡ ἀνθρώπινη μηχανὴ
ἐργάζεται λίγο ἀλλὰ
φθείρεται πολὺ! Καὶ ἡ
φθορὰ πρέπει ν' ἀνα-
πληρωθῆ καταλλήλως!
Μὰ τὸ στομάχι εἶνε κου-
ρασμένο. Δὲ μπορεῖ νὰ
κατεργασθῆ, ὅπως πρὶν,
τὰς τροφάς, ποὺ τοῦ
ἔδιναν ζωή.

Γι' αὐτὸ, ἂν ἡ ΟΒΟΜΑΛ-
ΤΙΝΗ ἦταν προηγουμέ-
νως χρήσιμη. Τώρα εἶνε
ἀ-πα-ραί-τη-τη! Εἶνε
ἡ μόνη τροφή, ποὺ βο-
ηθεῖ τὴν πέφιν καὶ πα-
ρέχει ὅλα τὰ θρεπτικὰ
στοιχεῖα, ἀπαραίτητα
διὰ τὴν διατήρησιν τῆς
ζωῆς.

Κάθε φλυτζάνι ΟΒΟ-
ΜΑΛΤΙΝΗΣ εἶνε μία
ἰσχυρὴ «ἐνέσις ζωῆς»!

ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ

ΤΟ ΤΟΝΩΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΤΟΝΩΤΙΚΩΝ

Πωλεῖται εἰς τὰ Φαρμακεία καὶ καλὰ Ἐδωδιωπωλεῖα

DR. A. WANDER, S. A. BERNE

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Γ. Σ. ΧΡΥΣΟΣΤΑΛΗΣ & ΥΙΟΣ

9 ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 14 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 25.849

ΓΚΡΕΚΑ, ...

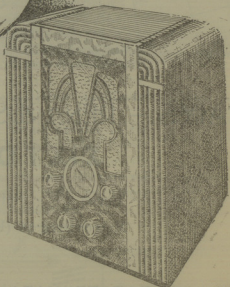
This is London calling

Μέ ένα

ΑΤΤΩΤΕΡ ΚΕΝΤ

Μπορείτε ν' άκούτε όλους
τούς σταθμούς τόσο καθαρά, μέ
τόσην πιστότητα, σαν νά εύρί-
σκεσθε στό στούντιο τού ραδιο-
φωνικού σταθμού.

ΑΤΤΩΤΕΡ ΚΕΝΤ

ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

CAPES - RENARDS - MANTEAUX E.T.C.

ΣΙΣΤΟΒΑΡΗΣ

Έρμου 4 (Γωνία) Τηλέφ. 20.080
Μητροπόλεως 15 (Γωνία) Τηλέφ. 21.276

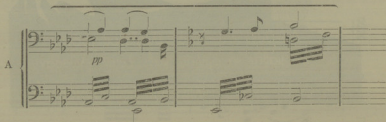
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.

θύματα: Τὸ φλογερὸν αὐτὸ πάθος μένει σκοτεινόν, σοβαρὸν καὶ αὐστηρὸν κανὲν μειδιάμα δὲν τὸ φωτίζει, ἀλλὰ μία πεποθήθεις θρησκευτικὴ σχεδόν, πλεόν θρησκευτικὴ ἴσως καὶ ἀπὸ τὴν τοῦ *Πάουραλ*».

Εἶναι γεγονὸς ὅτι διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ «Τριστάνου» ὁ Βάγνερ παρωμῆθη ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀπὸ τὰς θλιβερὰς περιπετείας τοῦ ἔρωτός του πρὸς τὴν Ματθίλδην Βέξενδονκ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὰ ἀπαισιόδοξα δόγματα τοῦ Σόπενχαουερ, τοῦ ὁποῖον εἶχε γίνε ἐν-θουσιώδης λάτρης. Τὸ 1854 ἔγραφε πρὸς τὸν Λίστ: «Σχεδιάζω ἓνα *Τριστάνον*» εἶναι ἔργον ἀπλοῦν ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκχειλίζει ἡ ζωὴ καὶ μὲ τὰς πτυχὰς τῆς *μάθη*ς *σημαίας* ποῦ κυματίζει κατὰ τὴν λύσιν θέλω νὰ καλυφθῶ καὶ ν' ἀποθάνω».

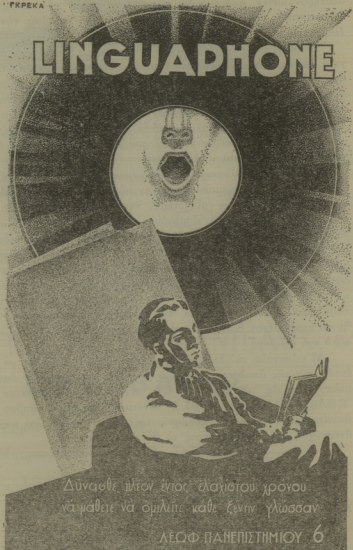
Ὁ Μπερλιόζ ἔβλεπεν εἰς τὸ *προοίμιον* τοῦ Τριστάνου καὶ τῆς Ἰζόλδης ἐν εἶδος «χρωματικῶν στεναγμῶν γεμάτου ἀπὸ διαφώνους συγχορδίας, τῶν ὁποῖων αἱ μακροὶ *ἐπερσεύεις* ἀντικαθιστῶσαι τὸν πραγματικὸν φθόγγον τῆς ἁρμονίας, ἐπανεξάνουν ἀκόμη τὴν σκληρότητα». Τὸ *προοίμιον* αὐτὸ εἶναι ὁ ἀκριβὴς καὶ ὑποχρεωτικὸς οὖ-τως εἶπειν πρόλογος τοῦ ἔργου. Ἡ πρώτη φράσις μὲ τὴν *λικουιδῆ* μορφήν της, ἡ ἁρμονία αὐτὴ ποῦ σχεδὸν μᾶς πειράζει, τὸ μεγάλο *crescendo*, ποῦ ἀποτόμως μεταπίπτει εἰς ἐν εἶδος «*κατρακυλισμα-τος*» τῆς ὀρχήστρας, — ὅλα ἔχουν τὴν ἀκριβῆ των *σημασίαν*, πολὺ παραδόξον, ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος, καθ' ἣν τὸ περρωμένον διατάσσει καὶ οἱ ἦρωες εἰς μάτην ἀγωνίζονται κατὰ τοῦ μοιραίου.

Αἱ τελευταῖαι σελίδες τοῦ Τριστάνου δὲν μᾶς ἀφίνουν μὲ τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀπολύτου ἀπαισιοδοξίας. Ὑπάρχει βεβαίως βαθεῖα μελαγχολία εἰς τὰς ἁρμονίας ποῦ συνοδεύουν τὸν θάνατον τῆς Ἰζόλδης. Ἀλλὰ δὲν κυριαρχεῖ ἡ πένθημος ἰδέα τοῦ θριάμβου τοῦ θανάτου εἰς τὸ τέλος τῆς θλιβερᾶς τραγωδίας. Ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν ἀνεπτύχθη ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας τὸ θέμα τοῦ θανάτου:

ΕΚΡΕΚΑ

LINGUAPHONE

Δυναθείτε πλέον εις ελάχιστον χρόνου
να μάθετε να ομιλείτε κάθε ξένη γλώσσαν

ΛΕΩΦ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6

κατ' ἀρχάς συνδυασμένον μὲ τὸ θέμα τοῦ πεπρωμένου, κατόπιν μὲ τὸ θέμα τοῦ πόθου, ἀπλώνεται εἰς τὸ τέλος, φωτεινὴ, γαλήνια, πλήρης πίστωσης, ἡ ὑπέροχος φράσις τῆς ἐκστάσεως τοῦ ἔρωτος:

B

Ἀπλώνεται πλατεῖα καὶ ἤρεμος, κατόπιν διὰ παθητικοῦ crescendo φθάνει εἰς θριαμβευτικὸν fortissimo, διὰ τὴν σβύση πάλιν βαθμιαίως, πάντοτε γλυκεῖα, περισσότερον ἀργή, περισσότερον φωτεινὴ εἰς τὰ αἰθέρια ὕψη τῆς δοχλήστρας, ἐνῶ ὡς τελευταῖος στεναγμός, διαχύνεται διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἡ φράσις τοῦ πόθου ποῦ ἔχει πλέον καταπραῦνθῆ διὰ παντός:

Γ

Μία καλή βαρμεζίνη
γιά ένα καλό βαρμέτο

R. WAGNER

Tannhäuser

Μία μεσαιωνική παράδοσις τῆς Θουριγγίας ἔδωκεν εἰς τὸν Βάγνερ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματός του. Οἱ χρονολογικοὶ ἀναφέρουσι ὅτι περὶ τὸ τέλος τοῦ XII αἰῶνος οἱ «ραψοδοὶ τοῦ ἔρωτος» συνήρχοντο εἰς τὴν Wartburg διὰ τὰ διαγωνισθοῦν εἰς ποιητικὸν ἀγῶνα. Ὁ μὲν μακρὰν τῆς περιοχῆς αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβασίλευεν ὁ ἄρχων τῆς Θουριγγίας, ἢ παράδοσις ἐποποθεῖται, χαμένον ἐντὸς τῶν βράχων καὶ τῶν σπηλαίων ἐνὸς ἀποτόμου ὄρους, τὸ φοβερὸν «Ὅρος τῆς Ἀφροδίτης» (Venusberg), τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου καὶ μόνον ἐτρόμαξε τοὺς ἐναρέτους κατοίκους τῆς χώρας. Ἐνας ἱππότης ὀνομαζόμενος «Tannhäuser» ἦτο διάσημος μεταξὺ τῶν ραψοδῶν ποὺ ἐλάμβαναν μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους τῆς Wartburg, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἀγωνιζόμενοι ἐξέθεταν πολλὰς τὴν ζωὴν των. Εἰς τὸ δράμα τοῦ ὁ Βάγνερ μᾶς παρουσιάζει τὰ δύο στοιχεῖα τοῦ ἀνθρωπίνου ἔρωτος: τὸν πόθον τῆς ἡδονῆς καὶ τὴν ἐνάρετον καὶ ἡρωϊκὴν ἀγάπην, τὴν ἐπιδίδωσιν τῶν ὑλιστικῶν ἡδονῶν καὶ τὸ ἰδεώδες τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγιοσύνης (Lavignac).

Ἡ εἰσαγωγή ἐγράφη ἐπὶ τριῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων θεμάτων τοῦ δράματος: 1ον τοῦ «Choral τῶν προσκυνητῶν», 2ον τοῦ «Venusberg», 3ον τῶν «Ἀγῶνων τῆς Wartburg». — Ἄξιος θαυμασμοῦ εἶναι πρὸ παντὸς ὁ μακρὸς ἰσοκράτης (pédale) ἐπὶ τῆς δεσποζούσης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξελισσεται τὸ θέμα τοῦ «Venusberg» καὶ τὸ ὁποῖον ἐπαναφέρει διὰ μεγαλοπρεποῦς ἀποθεώσεως τὸ θέμα τῶν προσκυνητῶν ποὺ κλείει τὴν εἰσαγωγὴν αὐτήν, ἐν τῶν ὀρασιωτέρων ἀριστουρημάτων τοῦ Βάγνερ.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

	<u>Γεν. Δακιμής</u>	<u>Συναυλίας</u>
Θεωρεῖον Α'	Δοχ. 75.—	Ἐξηνητηλημένα
Πλατεῖα	» 70.—	150.—
Ἄμφιθέατρον Α'	» 70.—	150.—
Ἐξώστης ἡριθμημένος	» 70.—	150.—
Ἄμφιθέατρον Β'	» 60.—	—.—
Διάδρομος Ἐξώστου	» 50.—	90.—
Θεωρεῖον Β'	» 40.—	75.—
Ὑπερώων	» 35.—	50.—

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν (Ὁδὸς Πειραιῶς 31, τηλεφ. 25-351) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια» (Λεωφ. Ἀκαδημίας τηλ. 24-377).

Date	Description	Amount
1890	Jan 1	100.00
	Feb 1	50.00
	Mar 1	25.00
	Apr 1	12.50
	May 1	6.25
	Jun 1	3.12
	Jul 1	1.56
	Aug 1	0.78
	Sep 1	0.39
	Oct 1	0.19
	Nov 1	0.09
	Dec 1	0.05
	Total	191.88

